

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECTIA CIVILĂ

Dosar nr. ...

ÎNCHEIERE

Ședința publică din
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Judecător
Grefier

Pe rol se află judecarea apelului declarat de reclamantii împotriva sentinței civile nr. .. din2019 pronunțată de Tribunalul Covasna.

La apelul nominal făcut în ședință publică se constată lipsa apelanților reclamantii și a intimatului pârât

Procedura îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că s-au depus la dosarul cauzei note scrise din partea intimatului pârât, care s-a comunicat prin email reprezentantei convenționale a apelanților, care a formulat răspuns la notele scrise.

Instanța având în vedere cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri în interesul legii, văzând și notele scrise depuse de intimat prin care se învederează faptul că apelanta ar fi decedat, instanța va constata că în temeiul art. 519 Cod procedură civilă, sesizarea este admisibilă, în sensul că această instanță pronunță o hotărâre definitivă, că dispozițiile invocate, chestiunea invocată este nouă și de ea depinde soluționarea cauzei, fapt pentru care, în temeiul art. 520 alin. 1 Cod procedură civilă, va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În ceea ce privește decesul numitei, instanța va dispune emiterea unor adrese către părți prin care se pune în vedere acestora să indice moștenitorii defunctei ..., urmând a fi atașată dovada calității de moștenitori, sau o copie certificatului de moștenitor.

În temeiul art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, va dispune suspendarea cauzei până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept invocată.

CURTEA

Analizând lucrările dosarului,

Deliberând asupra cererii apelanților reclamantii, de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată următoarele:

I. Actele de procedură și circumstanțele speței:

1. Prin acțiunea formulată reclamantii au chemat în judecată pârâtul, solicitând instanței să oblige pârâtul la compensarea cu alt teren, teren cu sau fără construcții, și construcții finalizate sau nefinalizate, în contul imobilului situat în .., în suprafața de ... mp, propus pentru despăgubiri prin Dispoziția primarului nr.... din, cu cheltuieli de judecată.

2. Prin sentința civilă nr. .../.... Tribunalul Covasna a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului invocată de acesta prin întâmpinare. A respins acțiunea formulată de reclamantii, în contradictoriu cu pârâtul, ca neîntemeiată.

În considerentele acestei hotărâri s-a reținut, în esență, că antecesorii reclamantilor respectiv reclamantii au depus, în temeiul Legii nr. 10/2001, notificările nr. .. și nr.

BEJ, prin care au solicitat restituirea în natură sau acordarea de despăgubiri bănești pentru imobilul situat în ... (fila 113-115).

Reclamanții din prezenta speță sunt moștenitorii defuncțiilor notificatori, conform certificatelor de moștenitor depuse la dosar.

.... a soluționat notificările nr. ... și nr. ... prin Dispoziția nr. prin care s-a respins cererea de restituire și s-a propus acordarea de despăgubiri (fila 112).

Având în vedere faptul că nu au primit despăgubiri până la acest moment, reclamanții au investit instanța cu prezenta acțiune prin care au solicitat să se dispună compensarea cu un alt teren sau construcție, în condițiile Legii nr. 165/2013.

Excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului a fost respinsă.

Reclamanții au solicitat obligarea acestei părți să acorde în compensare un bun pentru imobilul expropriat ce nu mai poate fi restituit în natură.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. 2 din Legea 165/2013, ce constituie temei al acțiunii introductive, un din măsurile reparatorii în echivalent care se poate acorda este compensarea cu bunuri oferite în echivalent de entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001. Acest text de lege permite entității obligate la restituire să ofere persoanei îndreptățite, prin compensare în echivalent, orice bunuri sau servicii disponibile pe care le deține, aflate în circuitul civil, și care sunt acceptate de persoana îndreptățită.

În cazul de față,, ca unitate administrativ teritorială, a fost entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001 și are în proprietate sau exercită drept de administrare asupra unor bunuri aflate în domeniul public sau privat al statului sau a unității administrativ – teritoriale. Instanța constată, așadar, că pârâtul are calitate procesuală în acest litigiu și, pe cale de consecință, în temeiul art. 36 Cod procedură civilă, va respinge ca nefondată excepția lipsei calității procesuale pasive a acestuia.

Prin Dispoziția nr. .. a s-a respins cererea de restituire în natură a imobilului teren situat în, care face obiectul notificărilor nr. ... și nr. ..., deoarece o parte a terenului a fost atribuit în vederea construirii unor locuințe și anexe gospodărești, iar cealaltă parte este ocupată de clădirile fostei fabrici de mobilă, în prezent proprietatea Pentru imobilul notificat, care nu poate fi restituit în natură, s-a propus acordarea de despăgubiri în condițiile titlului VII din Legea 247/2005. (f.112).

Dispoziția a fost comunicată persoanelor îndreptățite, care nu au exercitat calea de atac prevăzută de art. 26 din Legea 10/2001. De asemenea, decizia împreună cu actele care au stat la baza emiterii sale a fost înaintată, pentru exercitarea controlului de legalitate, însă dosarul a fost restituit pentru a fi completat cu înscrisuri, astfel cum rezultă din adresa nr. ... a (f.28)

Până în prezent, Dispoziția nr. ... a nu a fost revocată, nu a fost exercitată de către prefect în cadrul controlului de legalitate calea de atac prevăzută de Legea nr. 554/2004, dar nici nu a fost comunicată, pentru ca acesta să procedeze la analizarea dosarului de despăgubire.

După comunicarea Dispoziției nr. ... către notificatori sau succesorii acestora, emitentul nu mai are posibilitatea să o revoce, legea prevăzând în mod expres modalitatea în care se cenzurează legalitatea acestei dispoziții și anume pe calea acțiunii în contencios administrativ exercitată de Prefect, cu respectarea procedurii Legii nr. 554/2004 sau pe calea prevăzută de art. 26 alin. 3 din Legea 10/2001, la cererea persoanelor care se pretind îndreptățite.

Se reține că, potrivit art. 21.6 din H.G. 250/2007 „Instituția prefectului va exercita controlul de legalitate asupra dispozițiilor de restituire emise de primari și de președinții consiliilor județene, iar în cazul în care se apreciază că acestea au fost ilegale, vor fi contestate pe calea contenciosului administrativ în temeiul Legii nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului și al Legii contenciosul administrativ nr. 554/2004”.

Așadar, în ipoteza constatării unor neregularități cu ocazia exercitării controlului de legalitate de către prefect, conform dispoziției citate anterior, singura cale legală pe care prefectul o avea la dispoziție pentru înlăturarea dispozițiilor nelegale emise de primar era aceea de a acționa în contencios administrativ, nefiind permis primarului, în baza unei simple solicitări a prefectului, să modifice unilateral o dispoziție intrată în circuitul civil.

Dispoziția necontestată de titularii notificării conform art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, sau de către prefect în cadrul controlului de legalitate, în termenele și condițiile prevăzute de Legea nr. 554/2004, devine definitivă și conferă notificatorului o „speranță legitimă”, respectiv „un bun” în sensul art. 1 din Protocolul 1 la Convenție, constând în dreptul de creanță cu privire la imobilul imposibil de restituit în natură, în procedura Legii nr. 247/2005 sau a Legii 165/2013 modificată prin legea 368/2013, după caz.

Conform prevederilor art. II din Legea nr. 368 din 18 decembrie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013: „Persoanele îndreptățite la despăgubiri în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pot opta pentru returnarea dosarelor înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor către entitățile investite cu soluționarea notificării, în vederea restituirii, în natură sau prin compensare cu alte bunuri, a imobilelor, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi”.

În considerentele deciziei nr. a Î.C.C.J. – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în paragraful 57 și următoarele, s-a făcut referire la faptul că este incident acest termen de 60 de zile, iar în paragraful 66 se face referire expresă la faptul că persoana îndreptățită trebuie să opteze pentru returnarea dosarului: „Această măsură (a compensării cu alte bunuri oferite în echivalent de entitatea investită cu soluționarea notificării formulate în temeiul Legii 10/2001) este aplicabilă atât în privința dosarelor încă nesoluționate la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, cât și în privința celor soluționate de entitățile investite cu soluționarea notificărilor și aflate în procedura de evaluare prevăzută de titlul VII al Legii nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare, la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, în situația în care persoana îndreptățită a optat, în temeiul art. II alin. (1) din Legea nr. 368/2013, pentru returnarea dosarului la entitatea investită cu soluționarea notificării”.

În speță, reclamanții se găsesc în situația în care, deși prin Dispoziția nr. ... a s-a respins cererea reclamanților de restituire în natură a imobilului și s-a propus acordarea de despăgubiri, dispoziția a devenit definitivă prin neatacare de reclamanți sau ..., dar nu a fost încă transmisă

Prin urmare, reclamanții aveau posibilitatea de a uza de dreptul conferit de art. II din Legea nr. 368 din 18 decembrie 2013, însă în acest caz, trebuiau să exercite acest drept în condițiile și termenele legale, deoarece nu se poate face abstracție de condițiile în care un anumit drept legal poate fi exercitat.

Reclamanții, invocând în favoarea lor, după emiterea dispoziției definitive de soluționare a notificărilor lor, dreptul de a primi în compensare un alt imobil și nu despăgubiri, conform prevederilor Legii 368/2013, au exercitat acest drept cu nerespectarea termenului legal, formulând cererea înregistrată cu nr. ... la cu depășirea termenului legal impus de prevederile art. II din Legea nr. 368 din 18 decembrie 2013, care era de 60 zile de la data intrării în vigoare a acestui act normativ.

Cererea administrativă de compensare a imobilului a fost depusă cu depășirea termenului legal impus de prevederile art. II din Legea nr. 368 din 18 decembrie 2013, iar ulterior expirării acestui termen nu mai există obligația entității de a reanaliza dosarul administrativ.

3. Împotriva acestei sentințe au declarat apel reclamanții prin care au solicitat schimbarea acesteia în sensul admiterii acțiunii.

În motivarea căii de atac declarate apelantul a învederat că :

Nu sunt aplicabile dispozițiile alin. 1 cu privire la termenul de 60 zile având în vedere că dosarul reclamanților nu a fost transmis către, pentru că dosarul nu a fost efectiv finalizat .

Prin adresa se comunică reclamanților că în măsura în care dosarul reclamanților nu a fost transmis, nu este necesară depunerea cererii de returnare .

Este evident că dosarele finalizate și netransmise nu pot fi considerate dosare soluționate și e evident că în această situație reclamanții nu aveau posibilitatea de formulare a cererii de restituire .

Decizia nr. a nu a devenit definitivă, în primul rând pentru că nu a fost acordat asupra acestei dispoziții avizul de legalitate prevăzut de art. 26 din Legea 10/2001.

Chiar instanța constată că dosarul a fost restituit de către instituția Prefectului pentru a fi completat cu înscrisuri, astfel cum rezultă din adresa, reclamantilor nu li s-a comunicat această adresă și nu au fost solicitate acte în completare

Această dispoziție cu dosarul aferent niciodată nu a mai fost retransmisă prefectului pentru conform aplicării corecte a fazei administrative și pentru întocmirea unui raport de evaluare, care să se finalizeze printr-un proces verbal și să fie întocmită oferta de acordare a despăgubirii .

E de văzut dacă în această situație e de ajuns și poate fi considerat dispoziția definitivă, atâta timp cât efectiv procedura administrativă nu a fost finalizată, nu a existat avizul de legalitate, nu s-a întocmit proces verbal și nici centralizatorul cu o ofertă de acordare despăgubire, dosarul neajungând niciodată la

Prin art. II al 1 din Legea 368/2013 se instituie termenul de 60 zile de opțiune pentru restituirea în natură sau prin compensare cu alte bunuri, pentru care trebuia să solicite returnarea dosarelor înregistrate la Secretariatul comisiei centrale către entitățile investite cu soluționarea notificării .

Atâta timp cât dosarul nu a fost soluționat definitiv în faza administrativă, nu a ajuns la secretariatul comisiei centrale, reclamantii nu aveau de unde să solicite returnarea dosarului, dar acest lucru nici nu trebuia făcut raportat la adresa de mai sus.

Apelanții solicită sesizarea Înaltei Curte de Casație și Justiție cu un Hp cu privire faptul dacă un dosar de despăgubire nu a fost transmis comisiei centrale, aceasta se consideră dosar soluționat și dacă se aplică termenul de 60 zile pentru formularea cererii de restituire.

II. Cadru legal :

1. Norme de drept procesual relevante :

Curtea constată că instituția juridică a pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept are următoarea reglementare: „ART. 519 : Obiectul sesizării :

Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

”ART. 520 : Procedura de judecată : (1) Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.

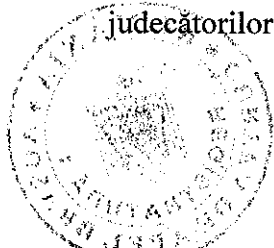
(2) Prin încheierea prevăzută la alin. (1), cauza va fi suspendată până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

(3) După înregistrarea cauzei la Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se publică pe pagina de internet a acestei instanțe.

(4) Cauzele similare, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, pot fi suspendate până la soluționarea sesizării.

(5) Repartizarea sesizării este făcută de președintele sau, în lipsa acestuia, de unul dintre vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție ori de persoana desemnată de aceștia.

(6) Sesizarea se judecă de un complet format din președintele secției corespunzătoare a Înaltei Curți de Casație și Justiție sau de un judecător desemnat de acesta și 12 judecători din cadrul secției respective. Președintele secției sau, în caz de imposibilitate, judecătorul desemnat de acesta este președintele de complet și va lua măsurile necesare pentru desemnarea aleatorie a judecătorilor.

(7) După alcătuirea completului potrivit alin. (6), președintele acestuia va desemna un judecător pentru a întocmi un raport asupra chestiunii de drept supuse judecării. Judecătorul desemnat raportor nu devine incompatibil.

(8) Atunci când chestiunea de drept privește activitatea mai multor secții ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele sau, în lipsa acestuia, unul dintre vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție va transmite sesizarea președinților secțiilor interesate în soluționarea chestiunii de drept. În acest caz, completul va fi alcătuit din președintele sau, în lipsa acestuia, din vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, care va prezida completul, din președinții secțiilor interesate în soluționarea chestiunii de drept, precum și câte 5 judecători din cadrul secțiilor respective desemnați aleatoriu de președintele completului. După alcătuirea completului, pentru întocmirea raportului președintele completului va desemna câte un judecător din cadrul fiecărei secții. Raportorii nu sunt incompatibili.

(9) Dispozițiile alin. (8) se aplică în mod corespunzător și atunci când chestiunea de drept nu intră în competența niciunei secții a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(10) Raportul va fi comunicat părților, care, în termen de cel mult 15 zile de la comunicare, pot depune, în scris, prin avocat sau, după caz, prin consilier juridic, punctele lor de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării.

(11) Dispozițiile art. 516 alin. (6) - (9) se aplică în mod corespunzător.

(12) Sesizarea se judecă fără citarea părților, în cel mult 3 luni de la data investirii, iar soluția se adoptă cu cel puțin două treimi din numărul judecătorilor completului. Nu se admit abțineri de la vot.”

”ART. 521 : Conținutul și efectele hotărârii : (1) Asupra sesizării, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept se pronunță prin decizie, numai cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

(2) Dispozițiile art. 517 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(3) Dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie pentru instanța care a solicitat dezlegarea de la data pronunțării deciziei, iar pentru celelalte instanțe, de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Dispozițiile art. 518 se aplică în mod corespunzător.”

2. Norme de drept material relevante:

Legea 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989 :

”ART. 26* : (1) Dacă restituirea în natură nu este posibilă, deținătorul imobilului sau, după caz, entitatea investită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării este obligată ca, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată, în termenul prevăzut la art. 25 alin. (1), să acorde persoanei îndreptățite în compensare alte bunuri sau servicii ori să propună acordarea de despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, în situațiile în care măsura compensării nu este posibilă sau aceasta nu este acceptată de persoana îndreptățită.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul imobilelor înstrăinate de persoanele juridice prevăzute la art. 21 alin. (1), (2) și (4).

(3) Decizia sau, după caz, dispoziția motivată de respingere a notificării sau a cererii de restituire în natură poate fi atacată de persoana care se pretinde îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul unității deținătoare sau, după caz, al entității investite cu soluționarea notificării, în termen de 30 de zile de la comunicare. Hotărârea tribunalului este supusă recursului, care este de competența curții de apel.”

LEGE Nr. 165/2013 din 16 mai 2013, privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România :

”ART. 1 : (1) Imobilele preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist se restituie în natură.

(2) *) În situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă, măsurile reparatorii în echivalent care se pot

acorda sunt compensarea cu bunuri oferite în echivalent de entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, măsurile prevăzute de Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și măsura compensării prin puncte, prevăzută în cap. III.”

LEGE Nr. 368 din 18 decembrie 2013, pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România :

”ART. II : (1) Persoanele îndreptățite la despăgubiri în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pot opta pentru returnarea dosarelor înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor către entitățile investite cu soluționarea notificării, în vederea restituirii, în natură sau prin compensare cu alte bunuri, a imobilelor, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

HOTĂRÂRE Nr. 250 din 7 martie 2007, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989 :

”ART. 21.6 : „Instituția prefectului va exercita controlul de legalitate asupra dispozițiilor de restituire emise de primari și de președinții consiliilor județene, iar în cazul în care se apreciază că acestea au fost ilegale, vor fi contestate pe calea contenciosului administrativ în temeiul Legii nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului și al Legii contenciosul administrativ nr. 554/2004”.

III. Admisibilitatea cererii :

Raportat la speță condițiile cumulative de admisibilitate a cererii apelanților, de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept impuse de art. 519 Cod procedură civilă se constată că sunt îndeplinite deoarece:

- prezentul complet de judecată este constituit la nivelul unei curți de apel și este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță (apel);

- de chestiunea de drept vizată depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât prin cererea de chemare în judecată formulată de către apelant s-a solicitat obligarea pârâtului la compensarea cu alt teren, teren cu sau fără construcții, și construcții finalizate sau nefinalizate, în contul imobilului situat în ..., înscris în CF nr. ... cu nr. top., în suprafața de ... mp, propus pentru despăgubiri prin Dispoziția ... nr. ... din ..., iar instanța de fond a respins acțiunea reținând că reclamantul au formulat cererea administrativă de compensare a imobilului înregistrată cu nr. ./... la ... cu depășirea termenului legal impus de prevederile art. II din Legea nr. 368 din 18 decembrie 2013 care era de 60 zile de la data intrării în vigoare a acestui act normativ, iar ulterior expirării acestui termen nu mai există obligația entității de a reanaliza dosarul administrativ.

- problema ridicată de către apelant este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În atare condiții Curtea apreciază că se impune admiterea cererii în vederea dezlegării chestiunii de drept sesizată de către apelant.

IV Puncte de vedere :

Asupra cererii în discuție părțile și-au exprimat următoarele puncte de vedere:

1. Apelanții arată următoarele:

Admisibilitatea sesizării din perspectiva condiției privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, în jurisprudența sa anterioară - Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut în mod constant că obiectul sesizării l-ar putea constitui atât o chestiune de drept

material, cât și una de drept procedural, dacă, prin consecințele pe care le produce, interpretarea și aplicarea normei de drept au aptitudinea să determine soluționarea pe fond a cauzei, rezolvarea raportului de drept dedus judecării.

Nu sunt aplicabile dispozițiile art. II al 1 din Legea nr. 368 din 18 decembrie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 cu privire la termenul de 60 zile având în vedere că dosarul reclamanților nu a fost transmis către, pentru că dosarul nu a fost efectiv finalizat .

Prin art. II al 1 din Legea nr. 368 din 18 decembrie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 se instituie termenul de 60 zile de opțiune pentru restituirea în natură sau prin compensare cu alte bunuri, pentru care trebuia să solicite returnarea dosarelor înregistrate la ... către entitățile investite cu soluționarea notificării .

Atâta timp cât dosarul nu a fost soluționat definitiv în faza administrativă, nu a existat avizul de legalitate, nu a ajuns la ... nu s-a întocmit proces verbal și nici centralizatorul cu o ofertă de acordare despăgubire, dosarul neajungând niciodată la, reclamanții nu aveau de unde să solicite returnarea dosarului .

Apelanții solicită sesizarea Înalta Curte de Casație și Justiție cu un Hp cu privire faptul dacă un dosar de despăgubire nu a fost transmis comisiei centrale, aceasta se consideră dosar soluționat și dacă se aplică termenul de 60 zile pentru formularea cererii de restituire.

2. *Intimatul* a apreciat că art. 519 din Cod procedură civilă instituie anumite condiționări de a căror îndeplinire depinde admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Există jurisprudență în materie (Curtea de Apel Brașov, Dosar nr...., Decizia civilă nr....) a constatat faptul că cererea de atribuire a unui imobil în compensare poate fi formulate în cazul în care dosarul aferent notificării nu a fost soluționat prin emiterea unei dispoziții de restituire, potrivit prevederilor Legii nr.10/2001 și ale Legii nr.165/2013, iar dispoziția necontestată de titularii notificării conform art.26 alin(3) din Legea nr.10/2001 sau de către prefect în cadrul controlului de legalitate, devine definitivă. Totodată instanța a constatat faptul că nu există niciun temei juridic și nici o rațiune pentru a li se crea persoanelor a căror notificare a fost soluționată, dar aflată în procedura de obținere a avizului de legalitate a dispoziției, prealabil trimiterii dosarului la ..., o situație privilegiată față de persoanele al căror dosare era deja trimise secretariatului, la momentul intrării în vigoare a Legii nr.165/2013, în sensul că prima categorie să poate solicita aplicarea dispozițiilor art. 1 alin(2) și urm. din Legea nr.165/2013 oricând, iar cea de-a doua categorie doar în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a Legii nr.363/2013. Ulterior expirării acestui termen nu mai exista obligația comisiei locale de a reanaliza dosarul în vederea restituirii sau compensării cu alte bunuri a imobilelor cu privire la care emisese anterior intrării în vigoare a Legii nr.165/2013 o dispoziție de soluționare definitivă.

Într-un alt dosar cu nr.... aflat pe rolul Tribunalului Covasna, prin Decizia civilă nr...., instanța de apel a constatat faptul că art. 8 alin 1 din Legea nr.165/2013 are în vedere doar cererile nesoluționate nu și cererile prin care au fost acordate despăgubiri.

3. *Instanța de judecată reține că :*

Potrivit art. 1 din Legea nr. 165/2013 imobilele preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist se restituie în natură, iar în situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă, măsurile reparatorii în echivalent care se pot acorda sunt compensarea cu bunuri oferite în echivalent de entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001.

Conform prevederilor art. II din Legea nr. 368 din 18 decembrie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 : „Persoanele îndreptățite la despăgubiri în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pot opta pentru returnarea dosarelor înregistrate la ... către entitățile investite cu soluționarea notificării, în vederea restituirii, în natură sau prin compensare cu alte bunuri, a imobilelor, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi”.

Dispoziția autorității administrative prin care se soluționează o notificare în baza legii 10/2001 în sensul respingerii cererii cererea de restituire în natură a imobilului și propunerii acordării de despăgubiri în condițiile titlului VII din Legea 247/2005 este o decizie definitivă.

prin necontestare în instanță de către reclamanți în baza art. 26 alin. 3 din Legea 10/2001 sau de prefect în baza legii contenciosului administrativ. Notificarea formulată în baza legii 10/2001 este soluționată prin dispoziția autorității administrative, faptul că dosarul nu a fost înaintat ... neechivalând cu nesoluționarea notificării și cu asimilarea cu persoanele care se consideră îndreptățite a căror notificare nu a fost soluționată prin emiterea deciziei/dispoziției prevăzute de Legea nr.10/2001, fiind aplicabil termenul de 6 luni de la intrarea în vigoare a Legii nr.368/2013 prevăzut de dispozițiile art. . II din Legea nr. 368 din 18 decembrie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013

Nu există niciun temei juridic și nicio rațiune pentru a li se crea persoanelor aflate în ipoteza apelanților la momentul intrării în vigoare a Legii nr.165/2013, respectiv în procedura obținerii avizului de legalitate de dispoziției prin care a fost soluționată notificarea, prealabilă trimiterii dosarului la ..., o situație privilegiată față de persoanele al căror dosar administrativ era deja trimis ... la același moment de referință, în sensul ca prima categorie să poată solicita aplicarea dispozițiilor art.1 alin.2 și urm. din Legea nr.165/2013 oricând, iar cea de-a doua doar în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a Legii nr.368/2013.

Pentru considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art.519 și art.520 alin.1 și 2 Cod procedură civilă, Curtea de Apel Brașov va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu următoarea chestiune de drept:

„Daca un dosar de despăgubire netransmis ... poate fi considerat dosar soluționat, în sensul Legii nr. 165/2013, și dacă acestui dosar, se aplica termenul de 60 zile prevăzut de art. II din Legea nr. 368 din 18 decembrie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.

Va suspenda judecata apelului declarat de către reclamanților, respectiv reclamanții împotriva sentinței civile nr. ./... a până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.”

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Admite cererea apelanților reclamanți ..., respectiv reclamanții ..., de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și, consecință:

În temeiul prevederilor art. 519 și art. 520 alin.1 și 2 Cod procedură civilă dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu următoarea chestiune de drept:

Dacă un dosar de despăgubire netransmis ... poate fi considerat dosar soluționat, în sensul Legii nr. 165/2013, și dacă acestui dosar, se aplica termenul de 60 zile prevăzut de art. II din Legea nr. 368 din 18 decembrie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.

Suspendă judecata apelului declarat de către reclamanților, respectiv reclamanții ... împotriva sentinței civile nr. ./... a ... până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Pronunțată azi, în condițiile art.396 alin.2 Cod procedură civilă.

Președinte,

Judecător,

....

...

Grefier,

....

Red. /

Dact. /

Jud. fond :